

Με τη σκληρή κριτική του στις δηλώσεις του υπουργού Δικαιοσύνης και ειδικότερα για το πόσο άκαιρη ήταν η συζήτηση, κέρδισε την εμπιστοσύνη της Εκκλησίας

Ο Βενιζέλος σε ρόλο πρέσβη εκ προσωπικοτήτων

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ

Η πρόσκαιρη διαμάχη Πολιτείας - Εκκλησίας για το περιεχόμενο των αστυνομικών ταυτοτήτων οδύει, εκτός απρόοπτου, προς αναστολή των «εχθροπραξιών», αλλά είναι μάλλον χωρίς να αποτιμήσει κανείς τα κέρδη και τις ζημιές των δύο πλευρών σε έναν πόλεμο που δεν κηρύχθηκε ποτέ.

Αν υπάρχει πάντως κάποιος κερδισμένος σ' αυτή την αντιπαράθεση με το εκ πρώτης όψεως ισόπαλο αποτέλεσμα, αυτός δεν είναι άλλος από τους δύο αντιμαχόμενους. Είναι ο πρώην υπουργός Ευάγγελος Βενιζέλος, που αναδόθηκε ως μεσολαβητής ανάμεσα στην Εκκλησία και την Πολιτεία. Αρχετοί που γρωρίζουν το παρασκήνιο, θεωρούν ότι ο κ. Βενιζέλος είναι αυτός που κατάφερε να φέρει τις δύο πλευρές κοντά και να μην αφηθούν, κυρίως η Εκκλησία, να διολισθήσουν σε ριζοσπαστικές θέσεις.

Συναντήθηκε με τον Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, είχε μια μακρά διεξοδική συζήτηση για το πρόβλημα που είχε ανακύψει και εν συνεχεία οι εξελίξεις είχαν ραγδαία μορφή. Ο Αρχιεπίσκοπος κατέβασε τους τόνους, η συνάντησή του με τον υπαρκτό Πατριάρχη Πέτρο Ευθυμίου είχε εξαιρετικά αποτελέσματα, το αίτημα για δημοψήφισμα αποσύρθηκε και η νέα θέση της Εκκλησίας περί προαιρετικής αναγραφής του θρησκευόμενου προσεγγίζει τις απόψεις της Πολιτείας.

Εξερχόμενος του αρχιεπισκοπικού μεγάρου, έκανε μάλιστα μια ιδιαίτερα αποτελεσματική κίνηση: άσκησε σκληρή κριτική στις δηλώσεις του υπουργού Δικαιοσύνης Μιχάλη Σταθόπουλου για τα περί ταυτοτήτων και ειδικότερα για το πόσο άκαιρη ήταν η σχετική συζήτηση. Κέρδισε όμως έτσι την εμπιστοσύνη της Εκκλησίας.

Ο ίδιος ο υπουργός Δικαιοσύνης, ο οποίος μίλησε τηλεφωνικώς με τον κ. Βενιζέλο, δεν θέλησε να σχολιάσει το περιεχόμενο των δηλώσεων του πρώην υπουργού. Το περιβάλλον του επαναλάμβανε απλώς ότι «ο κ. υπουργός δεν θεωρεί ότι η κυβερνητική ή το ΠΑΣΟΚ τον «άδειασαν» για τα θέματα που έθεσε». Και πρόσθετε ότι στην τηλεφωνική επικοινωνία που είχε ο κ. Σταθόπουλος με τον κ. Βενιζέλο, ο τελευταίος τον ενημέρωσε για τη σύμπτωση απόψεων Πολιτείας - Εκκλησίας στο θέμα της μη θρησκευτικής κηδείας, καθώς και του πολιτικού όρκου. Σημείωνε δε τη βασική εκτίμηση του κ. Σταθόπουλου για το όλο περιεχόμενο των θεμάτων που έθεσε, ότι «ο κ. υπουργός δεν πιστεύει ότι τα ζητήματα αυτά θα δημιουργήσουν εσωκομματικό πρόβλημα στο ΠΑΣΟΚ».

Στη Χαριλάου Τρικούπη, πάντως, εκείνοι που δεν συμπαθούν τον Ε. Βενιζέλο τον χαρακτηρίζουν «πρέσβη εκ προσωπικοτήτων» και υποστηρίζουν ότι παρενέβη «ως μη όφειλε και εξ ίδιας πρωτοβουλίας». Ο ίδιος γελάει με τον χαρακτηρισμό, και βρίσκει «χιουμοριστικό», και για το δεύτερο σκέλος της παρατήρησής, για το πώς και με εντολή ποιού παρενέβη, απαντάει σοβαρά: «Θυμίζω σε όλους εκείνους που διερωτώνται για την επίσκεψή μου στον Αρχιεπίσκοπο, ότι εδώ και πολλά χρόνια, από τις κυβερνήσεις του Α. Παπανδρέου, είχα μια ενασχόληση με τα θέματα της εκκλησιαστικής περιουσίας. Και μάλιστα θυμίζω σε όσους το έχουν λησμονήσει ότι τα θέματα αυτά είχαν επιλυθεί με ικανοποιητικό τρόπο επί του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών Σεραφείμ. Είμαι επίσης υποχρεωμένος να θυμίσω στους ίδιους ότι και τα θέματα των μερωνυμικών μητροπολιτών που αποτελούσαν μεγάλο αγκάθι για την Εκκλησία, εγώ το είχα χειρισθεί από νομοθετικής απόψεως, θεωρώντας νομικά την κρατούσα άποψη της Εκκλησίας. Τα αναφέρω αυτά για να επισημάνω ότι έχω συνάφεια με το αντικείμενο, πολύ περισσότερο από τον καθέναν».

Ο κ. Βενιζέλος, που ως εκ της θέσεώς του, ωστόσο εισηγήθηκε του ΠΑΣΟΚ στην αναθεώρηση του Συντάγματος, θα χειρισθεί και το σκέλος εκείνο της αναθεώρησης που αφορά τις σχέσεις Κράτους - Εκκλησίας, δεν δέχεται ότι με την πρωτοβουλία που ανέλαβε «μπήκε στα χωράφια του υπουργείου Δικαιοσύνης». Αρνείται επίσης ότι «επετέθη» στον υπουργό Δικαιοσύνης Μιχάλη Σταθόπουλο για όλα εκείνα που είχε δηλώσει «ανοίγοντας» ουσιαστικά το συγκεκριμένο θέμα με τις ταυτότητες. «Δήλωσα τα αυτονόητα», αναφέρει, «γιατί η άποψή μου είναι πως η όλη συζήτηση άνοιξε με αδέξιο τρόπο και πως η κατάληξη μιας συζήτησης που ανοίγει με αυτό τον τρόπο είναι προδιαγεγραμμένη - θα αποτύχει».

Δεν δέχεται επίσης - το απορρίπτει με πολύ έντονο τρόπο - ότι η επάθεση ή η κριτική, όπως ο ίδιος την ονομάζει, στον κ. Σταθόπουλο έχει στοιχεία υστεροβουλίας. Στο σχετικό ερώτημα, που στην ουσία ξαναβάζει από την πίσω πόρτα το θέμα του γιατί δεν αποδέχθηκε το υπουργείο Δικαιοσύνης, ο κ. Βενιζέλος απαντάει με τρόπο ελάχιστα διλωματικό: «τα μεγάλα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας δεν προέρχονται από τη Δικαιοσύνη και από τον τρόπο που λειτουργεί το αρμόδιο υπουργείο», απαντάει και προσθέτει: «από πού προέρχονται τα προβλήματα είναι γνωστό. Από την υγεία, την παιδεία, την εργασία, τομείς στους οποίους έχω τη γνώμη ότι θα μπορούσα να δραστηριοποιηθώ».

Πάντως, αυτή την περίοδο, οργάνωνεται εν όψει της έναρξης της συζήτησης για την αναθεώρηση. Έχει ετοιμάσει ένα σχέδιο για τις υπό αναθεώρηση διατάξεις του Συντάγματος και θα το παραδώσει στα μέλη του Εκτελεστικού Γραφείου, ώστε να γνωρίζουν τι ακριβώς θα γίνει. Όσο για το Εκκλησιαστικό, τις προτάσεις του και τα συμπεράσματα που αποκόμισε από τη συνάντησή που είχε με τον Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, ζήτησε να ενημερώσει την κυβερνητική διά του γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου Σωκράτη Κοσμίδη. Η (ευχάριστη) έκκληση γι' αυτόν ήταν ότι δεν χρειάστηκε να το κάνει. Του τηλεφώνησε ο Πρωθυπουργός Κ. Σημίτης και ζήτησε από πρώτο χέρι ενημέρωσή...

**Παρενέβη
πυροσβεστικά
και
αποτελεσμα-
τικά στη
διαμάχη
Πολιτείας -
Εκκλησίας για
το θέμα των
ταυτοτήτων**